

Moniammatillinen yhteistyö

Hakiessani internetin ihmeellisestä maailmasta vastausta kysymykseen "Mitä on moniammatillinen yhteistyö?", törmäsin kymmeniin eri alojen ja tahojen tekemiin määritelmiin. Ainut yhdistävä tekijä määritelmille oli, että kyseessä ovat ammattilaiset. Ammattilaisuus muodostuu perinteisesti koulutuksen ja kokemuksen myötä. Koulutus ja nimike, jota työelämässä kannamme, sanelee pitkälti rajat, joiden puitteissa toimimme. Näinkö aidosti toimivan yhteistyön ajatellaan syntyvän? Laitetaan ammattilaiset tekemään yhteistyötä.

Toimiva moniammatillinen yhteistyö vaatii paljon muutakin. Se vaatii perehtymistä omaan ammatillisuuteen; millainen ammattilainen olen sekä ennen kaikkea millainen ammattilainen haluan olla? Vasta oman ammatillisuuden tuntemuksen kautta voi tuoda moniammatilliseen yhteistyöhön aidosti sen panoksen, jota yhteistyöltä kaivataan. Panoksen, jonka myötä ammattilaiset voivat tukea toinen toisensa omaan parhaaseensa sekä kasvattaa omaa ja muiden osaamista edelleen - yli rajojen.

Yhteistyö syntyy halusta mahdollistaa jotain. Tämä vaatii ammattilaisilta osaamisen äärimmilleen viemistä, kokeilunhalua, uuden opettelua ja sopimuksia. Se vaatii oman mukavuusalueen ulkopuolelle menemistä ja ennen kaikkea avoimuutta uusia asioita kohtaan. Ammattilaiset tarvitsevat toinen toisiaan, toinen toistensa osaamista! Tämän oivaltaminen ja oman osaamisen rajallisuuden tiedostaminen, on tärkeä osa aitoa yhteistyötä.

Moniammatillisen yhteistyön perustana on kuitenkin se arvokkain ammattilainen: vanhempi. Vanhemman osaaminen ei perustu tutkintoon tai ammattinimikkeeseen, vaan elämään ja arkeen. Vanhemman tietotaitoa arjessa selviämisen taidoista tai tuen tarpeesta erilaisissa tilanteissa ei saa väheksyä. Vanhemman mukana oleminen moniammatillisessa yhteistyössä myös luo luottamuksen ja avoimuuden ilmapiirin, jossa vanhemman on helpompi ymmärtää ammattilaisten näkemystä tilanteesta sekä nähdä yhteinen tavoite kirkkaana edessä.

Onnistuneen moniammatillisen yhteistyön timanttina heijastelee tukea tarvitseva lapsi, jonka kouluympäristössä opettajien, ohjaajien, puheterapeutin, tulkin, toimintaterapeutin ja vanhemman yhteistyön kautta on saatu luotua oppimisympäristö, jossa lapsi kokee yhdenvertaisuutta muihin oppilaisiin edes oppitunnin verran. Tai nuori, joka on asumispalveluyksikön työntekijöiden, henkilökohtaisen avustajan, sosiaalityöntekijän ja vanhemman tekemän yhteistyön myötä löytänyt itselleen oman kodin, jossa harjoitella turvallisesti itsenäisempää elämää.

Heidi Boman, hallituksen jäsen, Neurokirjon Ammattilaiset NAM ry